

UITSPRAAK

SGIM 2025-32

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van A, wonende te B, hierna te noemen 'klager', tegen C, tandarts/implantoloog te D, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klager heeft bij email van 6 mei 2025 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klager is verzocht aanvullend het geschilformulier in te vullen. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klager ingevulde geschilformulier op 6 mei 2025 ontvangen.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 6 mei 2025 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 12 september 2025 een verweerschrift ingediend.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 19 september 2025.
5. De hoorzitting heeft op 19 september 2025 plaatsgevonden te Bunnik. Partijen zijn ter zitting verschenen en hebben hun standpunt nader toegelicht.
6. Mevrouw E, mevrouw F en de heer G, per 1 januari 2026 leden van de Geschilleninstantie, hebben de hoorzitting, nadat bijzondere toegang was verleend, als toehoorder bijgewoond.

De klacht

Klager verwijt verweerder dat hij hem niet de tandheelkundige zorg heeft verleend die verwacht mag worden. Klager verwijt verweerder dat hij op ondeugdelijke en onsuccesvolle wijze implantaten heeft geplaatst waarbij hij een wortelpunt heeft laten zitten.

Van 11 oktober 2018 tot en met 2 maart 2022 is klager onder behandeling geweest van verweerder voor de plaatsing van twee implantaten; één in de linker bovenkaak en één in de rechterbovenkaak. De plaatsing van het implantaat in de linker bovenkaak is één keer mislukt maar was bij de tweede plaatsing succesvol. De plaatsing van het andere implantaat in de rechter bovenkaak (element 15) is drie keer mislukt.

Toen in het najaar van 2022 bleek dat ook de derde poging tot het plaatsen van het implantaat mislukt was is klager naar een andere implantoloog gegaan, de heer H. Klager had ieder vertrouwen in verweerder verloren en daarbij waren de behandelingen bij verweerder extreem pijnlijk. Toen

klager verweerder liet weten dat hij naar een andere implantoloog overstapte vroeg verweerder klager langs te komen voor een gesprek. Klager wilde het standpunt van verweerder en eventueel te maken afspraken liever op papier zien en heeft verweerder om een schriftelijke reactie verzocht. Verweerder heeft niet op dat verzoek gereageerd.

H constateerde dat implantaat 15 mobiel was. Hij heeft het implantaat dan ook verwijderd en een nieuw implantaat met nieuwe opbouw geplaatst. Dat implantaat bleek ook mobiel en bij nader onderzoek ontdekte H dat verweerder bij het trekken van element 15 een wortelpunt had laten zitten. Die vergeten wortelpunt is naar klager vermoedt de oorzaak geweest van het mislukken van het plaatsen van het implantaat en waarschijnlijk ook de oorzaak van de heftige pijnen die klager tijdens en na de ingrepen heeft geleden.

H heeft vervolgens het door hem geplaatste implantaat verwijderd, de wortelpunt verwijderd, een nieuw implantaat geplaatst en een nieuwe opbouw geplaatst. Voor die behandelingen heeft klager een bedrag van € 2.504, 89 aan H betaald welk bedrag klager verweerder heeft gevraagd aan hem te vergoeden. Op dit verzoek heeft verweerder evenmin gereageerd.

Uiteindelijk heeft klager een reactie van verweerder ontvangen waarin hij de verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid voor de behandelingen afwijst. Verweerder merkte daarbij op dat de klachten van klager toe te schrijven zijn aan het feit dat klager een knarser is en hij zijn knarsplaat niet droeg. Dit is echter onjuist. Klager heeft inderdaad een knarsplaat en die draagt hij wel degelijk.

Klager houdt verweerder nog steeds verantwoordelijk voor de door hem geleden pijn en schade en vraagt verweerder om een vergoeding van de kosten van het opnieuw plaatsen van het implantaat van € 2.504, 89.

Het verweer

Verweerder betreurt het dat het implantaat ter plaatse van element 15 verloren is gegaan. Toen verweerder in 2018 na de extractie van element 15 het implantaat plaatste gaf dat klager veel last en een flinke zwelling. Al snel bleek dat het implantaat niet was ingeheeld. Verweerder heeft het implantaat dan ook verwijderd en opnieuw geplaatst. Ook ditmaal heelde het implantaat niet in, waarna verweerder het wederom heeft verwijderd en voor de derde keer heeft geplaatst. Ditmaal is het implantaat goed geïntegreerd en ging klager terug naar zijn eigen tandarts voor de reguliere mondzorg. Pas drie-en-een-half jaar later zijn er kennelijk klachten opgetreden. Een periode waarin klager uit het zicht was van verweerder en waarin van alles kan zijn gebeurd. Klager was al geruime tijd geen patiënt meer van verweerder toen het implantaat mobiel bleek te zijn. Ook na die constatering is blijkens het dossier van implantoloog H nog bijna een jaar gewacht met nader onderzoek; een zeer onwenselijke situatie. In een jaar tijd kunnen klachten enorm in ernst toenemen. Klager verwijt verweerder dat een achtergebleven wortelpunt de oorzaak is van het verlies van het implantaat. Hoewel er een geringe kans bestaat dat een wortelrestje een ontsteking veroorzaakt leidt dit in de meeste gevallen niet tot problemen omdat dergelijke wortelrestjes worden ingekapseld door het omliggende bot en daarna geen klachten meer geven.

Het tijdspad dat klager schetst klopt niet. H heeft de wortelpunt verwijderd op 13 december 2022 en een half jaar later, op 8 juni 2023, een implantaat geplaatst. Dat implantaat leidde tot een ontsteking en zwelling, zat helemaal los en is op 22 juni 2023 verwijderd blijkens het dossier van H. H heeft weer een half jaar later na een opklapoperatie opnieuw een implantaat geplaatst. Verweerder wil hiermee toelichten dat, hoewel de wortelpunt al was verwijderd, ook de voorzieningen van H pas na meerdere behandelingen tot resultaat hebben geleid. Verweerder is dan ook van mening dat de verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid voor het verloren gaan van het implantaat niet bij hem kan worden gelegd. Zowel bij verweerder als bij H heeft klager last gehad van een ontsteking en pijnlijke zwelling die tot een verwijdering van het implantaat heeft geleid.

Verweerder wilde graag met klager in gesprek om zijn kant van het verhaal toe te lichten maar klager heeft die uitnodiging afgewezen.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en voorts aan de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie]. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen. Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klager ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

Verweerder heeft verklaard dat na de extractie van element 15 en het voor de eerste maal plaatsen van het implantaat, dit implantaat klager zodanige klachten gaf dat verweerder het implantaat heeft moeten verwijderen en hij zonder nader onderzoek een nieuw implantaat heeft geplaatst.

Verweerder heeft toegelicht dat er op dat moment geen aanleiding bestond tot het uitvoeren van nader onderzoek omdat het met regelmaat voorkomt dat een implantaat niet goed inheelt. Na de tweede poging heeft verweerder echter evenmin nader onderzoek verricht naar de oorzaak van het niet inhelen van het implantaat.

Op grond van de geldende protocollen en richtlijnen was nader onderzoek en nadere diagnostiek na de eerste implantaat poging gewenst en na de tweede poging geïndiceerd.

Ter zitting heeft verweerder de door hem gemaakte foto's bij het implanteren van de 15 laten zien. Ook is een foto (een OPT) van 1 november 2022 uit het dossier van implantoloog H getoond en besproken. Zowel op de foto's van verweerder als op die van H waren duidelijk wortelresten ter hoogte van element 15 zichtbaar.

Indien verweerder de wortelresten eerder had opgemerkt had hij met klager de mogelijke behandelopties en mogelijke complicaties kunnen bespreken. Door het nalaten van nader onderzoek heeft verweerder klager die wetenschap en de mogelijkheid tot het maken van een afweging onthouden.

De Geschilleninstantie is van oordeel dat verweerder niet aan zijn inspanningsverplichting jegens klager heeft voldaan door geen nader onderzoek te doen; niet na de extractie van element 15 om te

controleren of de wortel volledig was meegekomen, en niet na de vergeefse pogingen tot het plaatsen van het implantaat. Verweerder heeft daarmee niet gehandeld zoals van een redelijk handelend en redelijk bekaam tandarts onder gelijke omstandigheden verwacht mag worden. De klacht van klager is dan ook gegrond.

Schadevergoeding

Klager heeft een bedrag van € 2.504,89 gevorderd als vergoeding voor de behandelkosten die hij ter zake van de vervanging van implantaat 15 aan implantoloog H heeft betaald. De Geschilleninstantie acht dit bedrag alleszins redelijk zodat zij de vordering zal toewijzen.

Omdat de klacht gegrond is zal de Geschilleninstantie voorts bepalen dat verweerder het door klager betaalde griffiegeld van € 75,-- aan hem dient te vergoeden. In totaal dient verweerder daarmee een bedrag van € 2.579,89 aan klager te voldoen.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg:

- verklaart de klacht van klager gegrond zoals hiervoor is omschreven;
- bepaalt dat verweerder binnen vier weken na verzending van deze uitspraak een vergoeding van € 2.504,89 aan klager dient te voldoen;
- bepaalt dat verweerder binnen vier weken na verzending van deze uitspraak een bedrag van € 75,-- ter zake van het griffiegeld aan klager dient te voldoen.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,

Bunnik, 19 september 2025

Met verzenddatum, 29 oktober 2025